

ΔΙΚΤΥΟ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Κρίση και πανεπιστήμιο: θα αντιδράσουμε;

Λάζαρος Απέκης

Φίλες και φίλοι,
Ευχαριστούμε για την ανταπόκρισή σας στο κάλεσμά μας.

Η δραματική συγκυρία επιτάσσει να συζητήσουμε συγκεκριμένα πώς μπορούμε να αντιδράσουμε συλλογικά, αξιοποιώντας και την εμπειρία των κοινών αγώνων του μεγάλου εκπαιδευτικού κινήματος.

Ποιο είναι το ΔΙΚΤΥΟ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Είμαστε μια πρωτοβουλία πανεπιστημιακών της μαχόμενης Αριστεράς που αγωνιστήκαμε μέσα από την τότε ΠΟΣΔΕΠ ενάντια στην αντιδραστική αναδιάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης – με αιχμές το άρθρο 16 και το νόμο Γιαννάκου.

Μέσα στις εξελίξεις της αντιπαράθεσης, στις κρίσιμες καμπές του μεγάλου κινήματος παιδείας δοκιμάστηκαν τα όρια στο εσωτερικό των συλλόγων μας, στη συμπόρευση με το φοιτητικό κίνημα, στις συμμαχίες με τις άλλες παρατάξεις μέσα στην ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ, αλλά και στο εσωτερικό της παράταξής μας που οδήγησε σε ρήξη!

Είμαστε μια συλλογικότητα που θα διαμορφώνεται και θα αναπτύσσεται όχι μόνο από τις θέσεις της, αλλά κυρίως από τις επιλογές και τη δράση της.

Κρίση στην κοινωνία και στην παιδεία

Φίλες και φίλοι,

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με τη στήριξη του ΛΑΟΣ και της ΝΔ, επιβάλλει κοινοβουλευτική χούντα σύμφωνα με τις εντολές του ΔΝΤ, της ΕΕ και της ΕΚΤ, διαλύει και τα τελευταία υπολείμματα των κοινωνικών και εργασιακών κατακτήσεων και βυθίζει το λαό στη φτώχεια, την ανεργία, την εξαθλίωση. Μέσα από το μηχανισμό δημόσιου χρέους – δανεισμού εξασφαλίζεται η καταλήστευση των εργαζομένων και του δημόσιου πλούτου υπέρ της παγκοσμιοποιημένης και εγχώριας καπιταλιστικής ελίτ.

Και, ενώ η οργή του λαού ξεχειλίζει, η κυβέρνηση επεκτείνει την βάνουση επίθεση και στην παιδεία και με ιδιαίτερη σκληρότητα στα πανεπιστήμια. Αφού «αποκατέστησε» και αναδρομικά τους αποφοίτους των κολεγίων, καταδίκασε τα δημόσια πανεπιστήμια και τους πανεπιστημιακούς σε οικονομικό μαρασμό, ετοιμάζει το κλείσιμο πανεπιστημίων και τμημάτων και νέο «νόμο πλαίσιο» για να ολοκληρωθεί η μετατροπή του πανεπιστημίου σε αυταρχικό εκπαιδευτήριο – ιδιωτική επιχείρηση.

Η ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ υπερθεματίζει, οι ομάδες του επιχειρηματικού πανεπιστημίου και η Σύνοδος των Πρυτάνεων συναινούν και δεκάδες πανεπιστημιακοί διαγκωνίζονται για το ποιοι θα αναλάβουν πρυτανείες για να

διαχειριστούν την οριστική κατεδάφιση του δημόσιου πανεπιστημίου. Σήμερα, οι διανοούμενοι είναι σε πρωτοφανή έκταση ενσωματωμένοι στο πολιτικό σύστημα.

Ανάγκη πρωτοβουλίας από τα κάτω

Μπήκαμε σε ένα γενικευμένο κοινωνικό πόλεμο και αντίπαλος είναι ο καπιταλισμός στην πιο ακραία εκδοχή του.

Σήμερα, οι δραματικές συνθήκες δείχνουν ότι για τους εργαζόμενους, τη νεολαία, το λαό δεν υπάρχουν ανθρώπινες λύσεις μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα.

Μόνο ο μαζικός αγώνας για την αποτροπή του μεσαίωνα και την ανατροπή του συστήματος οικονομικής και πολιτικής εξουσίας μπορεί να οδηγήσει σε διέξοδο, σε ένα ανθρώπινο μέλλον.

Σήμερα, η ανεργία, οι απολύσεις, η φτώχεια, η ακρίβεια, απαιτούν οργάνωση της αλληλεγγύης σε οριζόντια δομή.

Αυτό δεν μπορούν να το κάνουν τα συνδικάτα, όσο ταξικά κι αν γίνουν!

Σήμερα, στα πανεπιστήμια ετοιμάζεται η οριστική κατεδάφιση, με κλείσιμο πανεπιστημίων, τμημάτων, απολύσεις, απαξίωση, υποβάθμιση, αυταρχισμό και πλήρη εμπορευματοποίηση.

Και αυτά δεν είναι δυνατόν να τα αντιμετωπίσουν οι σύλλογοί μας, όσο ενεργοί κι αν γίνουν!

Σήμερα, η οργή των εργαζομένων για τη στέρηση των εργασιακών, κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων, απαιτεί μαζική οργάνωση για έκφραση της πολιτικής αντίθεσης και για πολιτικό έλεγχο των κοινωνικών – οικονομικών – πολιτικών εξελίξεων.

Και αυτό δεν έχουν καταφέρει μέχρι σήμερα να εκφράσουν οι πολιτικές οργανώσεις της μαχόμενης Αριστεράς

Σήμερα πρέπει να χτιστεί από τα κάτω το Μέτωπο Απελευθέρωσης της Εργασίας.

Για τη νέα πολιτική λειτουργία που απαιτείται, πρέπει να αναληφθούν άμεσα πρωτοβουλίες για τη δημιουργία οριζόντιων συλλογικών μορφών λαϊκής αλληλεγγύης, πολιτικής έκφρασης και ελέγχου, στους εργασιακούς χώρους και στις συνοικίες, στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, στα ΜΜΕ.

Στόχος της πρωτοβουλίας μας

Είναι να ομονοήσουμε στην ανάγκη κοινής δράσης σε τρία πεδία:

1. Μέσα στα πανεπιστήμια με τους φοιτητές και τους άλλους εργαζόμενους

Συγκρότηση επιτροπών αγώνα για να αντιμετωπίσουμε την κατεδάφιση του δημόσιου πανεπιστημίου που προωθεί η κυβέρνηση, τον οικονομικό μαρασμό των εργαζομένων και του πανεπιστημίου, να υπερασπιστούμε τις δημοκρατικές κατακτήσεις, ενάντια στις ομάδες που ελέγχουν σήμερα τα πανεπιστήμια συμπράττοντας με την εκάστοτε κυβέρνηση.

Μαζί με τους φοιτητές και τους άλλους εργαζόμενους:

Να αναπτύξουμε πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στα θύματα της επίθεσης
Να αποκαλύψουμε τη διαφθορά και τη διαπλοκή μέσα στα πανεπιστήμια
Να αποτρέψουμε την επιβολή διδάκτρων
Να αποτρέψουμε την υιοθέτηση της κυβερνητικής επίθεσης από τα πανεπιστημιακά όργανα και να επιβάλουμε αποφάσεις – νέα αναχώματα στην επίθεση.
Να διοργανώνουμε κοινές εκδηλώσεις δυναμικής αντιπληροφόρησης για την κρίση στην κοινωνία και στα πανεπιστήμια

2. Στην κοινωνία με τους άλλους εκπαιδευτικούς της μαχόμενης αριστεράς

Να συνεισφέρουμε στην οριζόντια οργάνωση της λαϊκής έκφρασης για ενημέρωση – αλληλεγγύη – και λαϊκό έλεγχο.
Δηλαδή, να δουλέψουμε για να δημιουργηθούν από τη βάση στοιχειώδεις οργανώσεις λαϊκής εξουσίας που θα λειτουργούν σαν αντίπαλο δέος στην πολιτική – κρατική εξουσία, στο διεφθαρμένο και υποταγμένο πολιτικό σύστημα και στους βάρβαρους κατασταλτικούς μηχανισμούς. Σαν αντίδοτο στο ρόλο των ΜΜΕ! Σαν αντίδοτο στην ενσωματωμένη διανόηση!

Αυτή η από τα κάτω λαϊκή δημοκρατική λειτουργία μπορεί να δώσει τη δυνατότητα να ξεπεραστεί η αντικειμενική ή υποκειμενική αδυναμία πολιτικών οργανώσεων και κομμάτων να συγκλίνουν σε κοινές δράσεις.

3. Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες με τα εκπαιδευτικά κινήματα

Να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες που η υπάρχουσα επικοινωνία προσφέρει για να συνδέσουμε τη δράση μας με τα κινήματα αντι-Μπολόνια που αναπτύσσονται σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Κρίση και πανεπιστήμιο: θα αντιδράσουμε;

Φίλες και φίλοι,

Είμαστε πανεπιστημιακοί της μαχόμενης αριστεράς και οι νέοι, οι εργαζόμενοι, η κοινωνία, η παιδεία, ο πολιτισμός απειλούνται.

Στον γενικευμένο κοινωνικό πόλεμο που έχει κηρύξει στην κοινωνία η ντόπια και η παγκόσμια καπιταλιστική ελίτ, εμείς πρέπει να αντιδράσουμε.

Να πολεμήσουμε μαζί με τους εργαζόμενους, τους νέους, τους άλλους εκπαιδευτικούς, τους φοιτητές, στα πανεπιστήμια και στην κοινωνία.